

ная хубавица. Онъ же видевши това, смутисе много, помысливши, защо жена таму таквья работы е правила въ негово то отсъствие: не рече обаче нищо на баба та, за да види послѣдствие то на това нещю, и влезна въ къща та. Видевши го же жена таму, и познавши го, виждь, какво лукавство направи! Абіе скочи, и безъ никаковъ срамъ начна да плеска мъжа си, и да го біе по лице то, и со слезы да му дума: о невоздержный и развращенный человекъ, тия ли са обѣщанія та и согласія та, що то направихме помежду си; тия ли са заклетія та; не обѣща ли ми се, и не рече ли ми, защо не щешь да отидешь на друга жена, докле се не врънешь въ къща та си; защо си повѣруваль думы те на тая баба, и не си вмѣнилъ за нищо обѣщаніе то си и клетва та; Азь днесь, като разумѣхъ, защо си идешь, абіе украсихъ себе си и къща та, и испратихъ тая баба да те посретне, и да те покани на такова дѣло, за да те искусимъ, да ли стоишь на обѣщаніе то си. И те искусихъ те, и познахъ, защо си презрѣлъ обѣщаніе то си, и не щемъ те вечь отъ днесь за мужа. Мъжь же рече и: Знай, о жено, защо и азъ сосъ това намѣреніе тръгнахъ слѣдъ баба та, за да видимъ, дали въ моя та къща ще ме отведе или въ чужда. И въ големо сумнѣніе впаднахъ, като те видохъ украшена: но понеже